J. CASPERII NOVOMONTANI

SOTERIA AUGUSTALIA.

VINDOBONÆ,
TYPIS JOANNIS THOMÆ NOB. DE TRATTNERN,
CÆS. REG. AULÆ TYPOGRAPHI ET BIBLIOPOLÆ.

MDCCLXVII.

AUGUSTÆ
MARIÆ THERESIÆ

GERMANICÆ. PANNONICÆ. BOJOHEMICÆ. DACICÆ.
NORICÆ. BELGICÆ. ILLYRICÆ.

MAXIMÆ. PIÆ. FELICI.

MATRI. PATRIÆ.

STUDIORUM. PATRONAE.

J. CASPERIUS NOVOMONTANUS.

M. P.

D. N. M. Q. E.

SOTERIA AUGUSTALIA

DITHYRAMBUS.

Audite Cœli, quæ loquor. Audiat terra verba oris mei. DEUTERON. CAP. XXXII. V. I. & *seqq.*

O Cœli! o orbes inclyti!

O Aſtra immenſum diſſita!

O inane haud veſtigabile!

O dux, Arctos, tutiſſime!

Fulgidumque Orionis jubar!

Et tu polos Galaxia,

Cingens Junonis nectare! *

Tu quoque ſplendentiſſima

Corporibus regio carens! **

Et peregre qui acceditis,

Horrendo nobis ſyrmate

Conſpicui, Cometæ!

Quem mei nuntium gaudii

Cœleſtibus legabo?

Pulcerrimumne Sirium,

Qui nobis fertur proximus?
Aſt, cur tantis disjungimur
Spatiis? cur facere eſt nefas,
Optare quod nobis licet?
Amabilisne inſania
Me ludit? cupidumque ſurſum
In cœlos me furor trahit?
Mortalis! ne tentes grandia,
Sortis haud immemor tuæ.

Alme, decus ſummum Mundi, Sol, atque Venuſtas,

Lumine qui cuncta illuſtras, cæcasque tenebras
Diſpellis, gratoque foves qui cuncta calore:
Sublimi in ſolio tibi ſedes aurea, Molem
Corpoream hinc agitas, urgesque, & ſegnia tardum
Torporem poſuiſſe doces. Tu cuncta colore
Tingis, & in plures per te lux inclyta formas
Vertitur. Aſt ſocii, qui ſunt? quos cernimus, Helie,
Aethera oberrantes, & miro te ordine circum
Se parili in gyrum vi, conatuque librantes?
Et nimia tu luce oculis impervie noſtris

Maja

Maja nate, pusilla mole, & Nuntie divum.
Tuque diem, noctemque ferens formosa Diones
Proles. Atque etiam, quæ menstrua tempora signas,
Non interrupto cursu fidissima nobis
Ancilla, & plures assumens provida formas.
Tuque ades, o tetro, tristis Mars, lumine gentes
Terrens. Tuque alios, Saturnie maxime, vincens.
Tuque gradu lentus, patrio quam proxime Cœlo,
Pęne oculos hominum fugiens pallore, situque.
Et tu Vesta parens, viventum prodiga nutrix;

Quemque juvat terram ſævo pulſare tridente;
Et quem omnes ſpirant, adſis, circumfluus æther!
Vos quoque Mortales, divinæ mentis imago,
Aemula naturæ, & ſummis gens nata gerendis.
Quæ loquor, audite, & vocem ſuſtollite, toto
Gutture clamate, & reſonent præconia, laudes
Supremi, quod cuncta creavit Numinis. Omnem
Hic rerum eximio ſapiens regit ordine molem.
Audiſtis? Cœli AUGUSTA eſt jam munere SOSPES

Nunc, vos Auſtriades pedibus citatis

Currite ad aras pueri, & puellæ,

Advenæ, Cives; undique laudes

Perſtrepent, læto pectora ſenſu

Exſultent; grata lumina flamma

Scintillent; repleat fora, compitaque

Lætitia, & tota perſonet urbe.

Erige inacceſſo merſus caput antro

Iſter algoſum, nuntiumque lætum

Perfer Pannonias properus per oras.

Vos quoque *** Cetiades crotala mobili

Palma ſuccutite. Hic Satyri ſalaces
Jactitent Thyrſos, curſitent petulci,
Evohe clamantes, dubiò pede, Fauhi.
AUGUSTA es SOSPES! Populi ſpes unica! Tecum,
O Domina! ad vitam revocamur: lumina moeſtas
Non fundant lacrymas: moeror, ſuſpiria ceſſent.
Vosque renidenti ſuccedite gaudia vultu.
Horrida tu procul hinc Eris eſto; tuque faceſſe,
Fatales clavos geſtans, Imarmena; tuque
Triſtis moeſtities, contracta fronte, recede.

Aſt tu, diva Ceres, & pleno copia cornu,

Veſtras ſpargite opes, robigo peſſima cedat.

Vos caſtæ Veneres, Riſusque, Jocique dolentum

Exhilarate animos. Ceſſet funeſtus amaror

Curarum, veſtro conſperſus melle, ſorores,

Delicium noſtrum Charites, Jovis unica cura:

Promite Pierides, ultro numerosque melosque:

Artes AUGUSTÆ Pietas regit, atque tuetur.

Tuque, Sophia, Dei munus, tuque unica norma,

Haud animus deſit, ſociamque, ducemque videbis

AUGUSTAM. Tunc corda reges, lumenque ſupernum
Infundes animis, homines faciesque beatos.
Tu cuicunque, Dice, dabis æquo pondere, quod par:
Tuque Themis, rectis quæ frenas legibus orbem,
Pellas, Diva, foro reſonantia jurgia vaſro.
Et tu, præcipuum, quod præbent Numina, donum
Advenias redimita oleas Irena virentes.
Eja igitur populi clamate, & dicite: rerum
Conditor, o Bonitas, renuens agnoſcere fines,
AUGUSTAM, Auſtriacumque genus Pater optime ſerva.

Et vos ſupremum alloquar

Agreſtes, Civium columen,

Hominumque altores optimi!

Surgite, & inflate fiſtulas:

Balent ad ſonitum greges:

Agni, & Capellæ ſaltitent,

Et lætum reboet nemus.

Et vos garritu aviculæ

Dulces concentus edite,

Sertaque nectite flores.

Leniter auræ ſibilent ,

Rivi molliter undulent.

Abſint pruina , & grandines ,

Florida ſuccedat ſeges.

SOSPES AUGUSTA eſt.

